

روز دوازدهم آذرماه امسال چهل و دومین سالگرد تأسیس مجلس خبرگان اول قانون اساسی و تصویب قانون اساسی سرفراز و باشکوه جمهوری اسلامی، پس از انقلاب سال ۱۳۵۷ می‌باشد. انقلاب اسلامی ایران با قانون اساسی خود می‌خواست نظامی نوین و انسانی را در دنیا عرضه کند و قامت بالابند اسلام سیاسی و اجتماعی و تمدن حقیقی را به رخ حکومت‌های متمدن‌نما بکشد، و راه علاج مستضعفین جهان و ایران و رهایی بردگان طاغوتان و شاهان را به آنان نشان دهد.

در اصول این قانون اساسی، نظامی طراحی شده که بر اساس اعتقاد به توحید و نبوت و معاد و اسلامی اجتهادی و منطقی – نه اسطوره‌بی – بنا شود و اهدافی پیشبینی کرده بود که نقاط مهمی از شأن انسانی انسان، یعنی کرامت ذاتی و آزادی خدادادی او، هدف اصلی باشد و مدیران آینده این نظام سعی تمام در ایجاد زمینه رشد فضایل اخلاقی – همانند اخلاق قرآنی – و طرد استعمار و بهره‌کشی‌های نظام طاغوتی (لیبرال‌نما و دموکراتیک) داشته باشند و در رفع تبعیض و اجرای عدالت و تأمین حقوق مردم بکوشند و با بالا بردن آگاهی و بینایی و منطق مردم، آنها را به پاسداری آزادی و حقوق دیگر انسانی خود وادار کنند.

نه در هیچ کشور و ملت و نه در هیچ قانون اساسی که در جهان امروز هست، قانون و نظامی اینچنین عالی و انسانی نوشته نشده است. در این نظام، حکومت و مدیریت و ولایت

DOR: 20.1001.1.15600874.1400.27.1.7.3

بر مردم، حق کسانی است که با تقوا و پرهیزکار و بدنبال مصلحت و منافع مردم باشند نه منافع خود، و قدرت را از خدا و مردم بدانند (حکومت الهی)، و هرگاه قدرت آنان را فریب داد، بدست خبرگان در کمین، از مقام خود عزل شوند. انتخاب ولی و رهبر نه بحکم زور و تزویر که باید بدست خبرگان وارسته و با مراجعه به رأی مردم (جمهوریت) و حکومت مردمی باشد؛ بدین ترتیب، حکم و قانون واقعی از آن خدا و گزینش لایق این حکومت الهی، حق و وظیفه خود مردم است. حکومت بر بندگان خدا، حق خداست؛ نه ارثی است و نه حزبی و استعماری یا باختیار بیگانگان، از اینرو انتخاب مجلس و دولت به رأی و انتخاب خود مردم واگذار شده تا جمهوریت عملی شود.

شاید اتفاقی نباشد که همین روز (۱۲ آذر) در تقویم ما روز معلولین هم تعیین شده است! گرچه منظور جامعه معلولین جهادی سرفراز ما است، اما چه میشود کرد که دسته‌یی از مردم دچار معلولیت ذاتی و فکری هستند و متأسفانه اختیار این نظام الهی فرازند بدست انتخاب عده‌یی از همین معلولین سیاسی و فکری افتاده است و دیدیم که — بجز یکی دو مورد — بر اثر شعور کوتاه و فرهنگ انتخاباتی بد اکثریت، انتخاب رؤسای قوای مجریه و نمایندگان مجلس شورای اسلامی غلط و پراشتباه بود و صراط مستقیم این نظام از خط ولایت زاویه گرفت. تحت تأثیر قدرت طلبی منجر به خیانت و وابستگی به بیگانگان برخی مسئولین، قوای اصلی این نظام از جاده منحرف شد تا بخدی که گاهی مجلس و دولت‌ها، نه بسود نظام بلکه بکام دشمن عمل کردند و به بنیان نظام آسیب وارد آوردند و از جهت اقتصادی و مالی و رفاهی و فرهنگی و اعتقادی، صدمات بسیار به همین مردم در واقع شریف و ناآگاه زدند. شگفت آنکه دشمن و برخی نادانان یا مغرضان، این آسیبها را به اصل نظام میندند و شماتت یا شکوه میکنند.

راه درست آنست که هر ساله یکبار دیگر در سالگرد تدوین قانون اساسی، مردم و صدا و سیما دور هم بنشینند و برای بازگشت وضع موجود اندوهبار کنونی به روزگاری که شأن مناسب مقام انسان باشد، چاره بیندیشند و آرزو و اهداف و تلاشهای تدوین‌کنندگان قانون را عملی سازند.